

204.

Lifligt.

1. Al - la gos-sar ä - ro kla - ra som en dag.
När de blif-va gif - ta, blir det skräp än - då,

Hu - ru skall man det be - sin-na? Ty de sli - ta skor
Säl-lan vill de va - ra hem-ma;

Dit, som hål-les krog, Ut - i sus och dus Ta - ga de sig rus,

Su - pa brän - ne-vin, Tills de se ut som svin. Ja,

ack, hvad u - selt är, Att ha en så - dan kär!

Bätt - re är att va - ra en - sam.

2. Ja, nu är det svårt för gossarna att gå,
Ty deras sällskap äro dyra;
Nu förslår det inte supa för en plåt,
Säkert skall det vara fyra.

Den, som inte super,
 Är i stort förakt,
 Brännevin förtager
 Både vett och makt.
 Mången säger så:
 »Bara jag kan få,
 Lika godt hvad det skall kosta.»

3. Här förtjänas pängar både när och fjär,
 Här förtjänas stora löner.
 När som gossarna, de skola gifta sig,
 Så ha de knappast till begåfning.
 Orsaken därtill är
 Deras egen skull,
 De ha illa handlat,
 Ofta varit full'.
 Är det inte sant,
 Uti spel och dans
 Mången krona blir förlorad?
4. Jag kan aldrig veta, hvad de flickor se,
 Som så gärna sig vill gifta.
 Här är en och annan, som exempel ger,
 Som båd' mod och fågning mista.
 Kläderna, de blifva
 Smutsiga och få,
 Kinderna, de blifva
 Både blek' och blå,
 Tröjan, den blir trång,
 Mannen, den blir vrång.
 Ja, ack, hvad uselt är
 Att ha en sådan kär!
 Bättre är att ogift vara.